

Sygn. akt III AUz 63/12

POSTANOWIENIE

Dnia **6 września 2012 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Marta Pańczyk – Kujawska (spr.)
	Sędziowie:	SSA Alicja Podczaska SSA Janina Czyż

po rozpoznaniu w dniu **6 września 2012 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **S. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi**

w R.

o prawo do emerytury

na skutek zażalenia wnioskodawcy S. K. na

postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 16 lipca

2012 r. o sygn. akt III U 742/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2012 roku Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu odrzucił odwołanie S. K. od decyzji ZUS Oddział w R. z dnia 19 kwietnia 2012 r. oddalającej jego

wniosek o prawo do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, iż Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wyrokiem z dnia 7 grudnia 2011 r. o sygn. akt III U 834/11 orzekł już w sprawie żądania wnioskodawcy przyznania mu emerytury w obniżonym wieku z uwagi na pracę w szczególnych warunkach. Sąd wskazał, że odwołujący domaga się zaliczenia tego samego okresu pracy który stanowił sporny okres w sprawie o sygn. akt III U 834/11, a nie przedłożył nowych dowodów w sprawie, bowiem

wnosi o przesłuchanie tych samych świadków, zaś odpis książeczki wojskowej znajduje się już w aktach organu rentowego. Wyrok ten uprawomocnił się, a jego konsekwencją jest powaga rzeczy osądzonej w przedmiotowej sprawie i odrzucenie odwołania na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w imieniu S. K. jego pełnomocnik, który zarzucając naruszenie art. 199 § 1 pkt 2 kpc w zw. z art. 366 kpc wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Powołując wyroki Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2005 r. o sygn. II UK 61/05 oraz 19 lutego 2007 r. o sygn. akt I UK 266/06 skarżący wskazał, że wydanie przez organ rentowy nowej decyzji, także co do świadczenia będącego przedmiotem wcześniejszej decyzji i postępowania zakończonego wcześniej wyrokiem sądu, uprawnia ubezpieczonego do wniesienia kolejnego odwołania do sądu, a wszczęta w ten sposób

sprawa nie jest sprawą o to samo świadczenie w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 kpc.

Sąd II instancji zważył co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy podlega oddaleniu albowiem jest bezpodstawne.

Z treści art. 366 kpc wynika, iż prawomocny wyrok ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia w związku z podstawą sporu, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Powaga rzeczy osądzonej występuje więc w zakresie podmiotowym, jak i przedmiotowym określonym danym wyrokiem, przy czym przedmiotową granicę powagi rzeczy osądzonej określa tożsamość roszczeń występujących w różnych sprawach.

Poza sporem w sprawie jest, że S. K. w dniu 28 marca 2011 roku złożył wniosek do ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Organ rentowy odmówił mu przyznania dochodzonego prawa wskazując, że legitymuje się jedynie 11 latami, 1 miesiącem i 15 dniami pracy w warunkach szczególnych. Wobec odwołania wnioskodawcy Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wyrokiem z dnia 7 grudnia 2011 r. oddalił odwołanie. W toku postępowania spornym okresem był okres pracy odwołującego w (...) M. od 1 kwietnia 1972 r. do 31 sierpnia 1987 r. Sąd przeprowadził dowody z zeznań świadków S.

G. i J. S., z ich akt osobowych, a także z zeznań, z akt rentowych oraz osobowych wnioskodawcy.

Stwierdzić należy, iż Sąd I instancji prawidłowo uznał, że złożony w dniu 21 czerwca 2012 r. przez S. K. wniosek o emeryturę nie zawiera nowych okoliczności, które mogłyby stanowić o dopuszczalności ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy.

Twierdzenie skarżącego, jakoby okoliczność wydania przez organ rentowy nowej decyzji w sprawie tego samego świadczenia i na podstawie identycznych okoliczności wyklucza wystąpienie powagi rzeczy osądzonej nie ma oparcia w prawie. Sąd Apelacyjny zna i podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 8 lipca 2005 roku o sygn. akt I UK 11/05 (...) (...) jak i w przytoczonych w zażaleniu orzeczeniach, iż w odniesieniu do stosunków ubezpieczenia społecznego powaga rzeczy osądzonej ma ograniczone znaczenie, bowiem rozstrzygnięcia w tym zakresie ustalają treść łączącego strony stosunku prawnego w chwili wydania wyroku. Nowe zdarzenia zachodzące po uprawomocnieniu się orzeczenia mogą prowadzić do przekształcenia treści praw i obowiązków stron stosunku ubezpieczenia społecznego, bowiem mogą one prowadzić do spełnienia lub upadku przesłanek warunkujących prawo do świadczeń. Powyższe rozważania zostały wyrażone przez Sąd Najwyższy w sprawach o rentę z tytułu niezdolności do pracy, a więc o odmiennym charakterze, w których zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego może prowadzić do powstania lub upadku przesłanek warunkujących jego prawo do renty. Sąd Najwyższy wskazał, że o powadze rzeczy osądzonej decyduje - poza identycznością stron i identycznością przedmiotu rozstrzygnięcia - także tożsamość podstawy sporu. W przedmiotowej sprawie, jak prawidłowo wskazał Sąd Okręgowy zachodzi także tożsamość podstawy sporu z uwagi na fakt, iż sporny jest charakter tego samego okresu pracy wnioskodawcy i nie przedstawił on żadnych nowych okoliczności mających wpływ na jego uprawnienie do świadczenia, które nie były przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy, poprzestając na przedstawieniu odmiennej wykładni prawa

dotyczącej oceny charakteru pracy S. K. w spornym okresie. Tym samym stwierdzić wypadnie, że z uwagi na tożsamość roszczeń wnioskodawcy w obu tych

sprawach, jego żądanie przyznania mu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach było już przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu.

Mając powyższe na uwadze wniesione zażalenie należało oddalić stosownie do art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Zarządzenie:

1.(...)

- (...)

-(...)

2. (...)